

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	12
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	17
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	18
PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH.....	22
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KONTROLI NADZWYCZAJNEJ I SPRAW PUBLICZNYCH.....	23
UCHWAŁA IZBY KONTROLI NADZWYCZAJNEJ I SPRAW PUBLICZNYCH	26

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 49/19

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy wygaśnięcie roszczenia w rozumieniu art. 9, ust. 2c ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 1997 r. Nr 121, poz. 770 ze zm.) w brzmieniu nadanym przez art. 3 ustawy z dnia 28 listopada 2014 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1924) oznacza wygaśnięcie roszczeń również w stosunku do dłużników rzeczowych?

a w przypadku negatywnej odpowiedzi na powyższe pytanie:

2. Czy wniesienie powództwa o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym w trybie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece wpływa na bieg dziesięcioletniego terminu wygaśnięcia hipoteki wykreślonej bez ważnej podstawy prawnej, wynikającego z art. 95 ustawy o księgach wieczystych i hipotece?”

III CZP 50/19

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postanowienia art. 31 ust. 1 umowy zawartej pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Ukrainą o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych i karnych sporządzoną w Kijowie dnia 24 maja 1993 r. (Dz. U. 1994 r. Nr 96, poz. 465) stoją na przeszkodzie ustanowieniu przez sąd polski kuratora *ad casum* w postępowaniu administracyjnym na podstawie art. 184 § 1 k.r.o. w zw. z art. 34 § 1 k.p.a.?”

III CZP 51/19

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy świadczenie wykupu, wypłacone przez ubezpieczyciela konsumentowi na podstawie umowy ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym w związku z przedterminowym rozwiązaniem tej umowy, jest świadczeniem głównym w rozumieniu art. 385¹ k.c.?”

III CZP 52/19

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zawarcie przez spółkę zależną umowy poręczenia wekslowego wymienionej w art. 15 § 1 k.s.h. na rzecz członka

zarządu spółki dominującej wymaga zgody zgromadzenia wspólników spółki dominującej?”

III CZP 53/19

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umorzenie na podstawie przepisu art. 369 § 2 Ustawy z dnia 23 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe w brzmieniu sprzed dnia 1 stycznia 2016 r., wierzytelności przysługującej kredytodawcy względem kredytobiorcy, zabezpieczonej hipoteką ustanowioną na nieruchomości stanowiącej własność osoby trzeciej, skutkuje względem dłużnika hipotecznego będącego jednocześnie stroną czynności bankowej ustanowienia hipoteki, wygaśnięciem zabezpieczonej tą hipoteką wierzytelności, pociągającym za sobą wygaśnięciem hipoteki w rozumieniu przepisu art. 94 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece?”

III CZP 54/19

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Zamościu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy podmiotem prawa własności nieruchomości ujawnionym w dziale II księgi wieczystej w przypadku nieruchomości stanowiącej wspólnotę gruntową jest sama wspólnota gruntowa, czy też osoby fizyczne i prawne uprawnione do udziału we wspólnocie gruntowej, czy może spółka do zagospodarowania wspólnoty gruntowej, o której mowa w przepisach rozdziału 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (t.j.: Dz. U. z 2016 r. poz. 703)?”

III CZP 55/19

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy obligatariuszowi przysługuje uprawnienie do dochodzenia od dłużnika rzeczowego wierzytelności wynikającej z obligacji zabezpieczonych hipoteką, wyemitowanych na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach (jedn. tekst: Dz. U. z 2014 r., poz. 730), czy też takie uprawnienie przysługuje wyłącznie administratorowi hipoteki”

III CZP 56/19

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o ustalenie bezskuteczności uznania ojcostwa, wytoczonej przez prokuratora wobec dziecka pochodzącego ze sztucznego zapłodnienia od anonimowego dawcy nasienia, dobro dziecka o jakim mowa w art. 86 krio sprzeciwia się uwzględnieniu powództwa?”

III CZP 57/19

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy regionalna wspólnota samorządowa – województwo, ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za niezgodne z prawem działanie /zaniechanie/ marszałka województwa realizowane przy wykonywaniu władzy publicznej w ramach zadań z zakresu

administracji rządowej, określonych w art. 75 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (tekst jedn.: dawnego prawa wodnego, według brzmienia wynikającego z Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, ze zm. Dz. U. z 2004 r. Nr 116 poz. 1206)?"

2. w wypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie wskazane w punkcie 1:

"Czy Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie w Warszawie wstąpiło do procesu na podstawie art. 534, ust. 5, pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (tekst jedn.: nowego Prawa wodnego Dz.U.2017.1566), z mocy prawa z dniem 1 stycznia 2018 r., w miejsce dotąd biorącego udział w sprawie województwa?"

III CZP 58/19

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest na podstawie art. 221 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 2204 ze zm. – zwana dalej u.g.n.) zmiana wysokości stawki procentowej opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego gruntu, w sytuacji gdy jej aktualizacja dokonana została na zasadzie art. 78 u.g.n., w drodze wypowiedzenia wysokości opłaty rocznej przy zastosowaniu stawki ustalonej przed wejściem w życie przepisów cytowanej wyżej ustawy?"

III CZP 59/19

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy niezapewnienie wszystkim właścicielom udziału w głosowaniu nad uchwałą członków wspólnoty mieszkaniowej w trybie indywidualnego zbierania głosów, wyrażającą zgodę na dokonanie czynności przekraczającej zakres zwykłego zarządu, narusza przepisy art. 23 ust. 1 i 2 w zw. z art. 6 zdanie pierwsze i art. 27 ustawy z 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz.737) w taki sposób, że uchwały tej nie można uznać za podjętą przez ogół właścicieli?”

III CZP 60/19

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy uczestnikiem postępowania egzekucyjnego dotyczącego nieruchomości osoby trzeciej powinna być osoba, na rzecz której ustanowiono zakaz zbywania i obciążania nieruchomości ujawniony w dziale III księgi wieczystej (wierzyciel pauliański), w związku z czym komornik ma obowiązek powiadamiać takiego wierzyciela o toczącej się egzekucji i podejmowanych w niej czynnościach, w sytuacji gdy egzekucja jest prowadzona przeciwko dłużnikowi – osobie, przeciw której wytoczona jest skarga pauliańska,

2. Czy osobie, na rzecz której ustanowiono zakaz zbywania i obciążania nieruchomości ujawniony w dziale III księgi wieczystej (wierzyciel pauliański), przysługuje prawo złożenia zażalenia na postanowienie o udzieleniu przybicia, w sytuacji gdy nie była

poinformowana o toczącej się egzekucji, a wiadomość powzięła po wydaniu postanowienia o udzieleniu przybicia?”

III CZP 61/19

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osoba, która ze swojej winy, będąc do tego zobowiązana z mocy ustawy, nie złożyła w ustawowym terminie wniosku o ogłoszenie upadłości, doprowadza do obniżenia wartości ekonomicznej przedsiębiorstwa i pokrzywdzenia wierzycieli w rozumieniu art. 373 pkt 2 prawa upadłościowego, w sytuacji kiedy w chwili zaistnienia przesłanek do ogłoszenia upadłości dłużnik nie posiadał majątku pozwalającego na zaspokojenie roszczeń wierzycieli, natomiast dalsze prowadzenie przez niego działalności gospodarczej skutkuje zaciąganiem nowych zobowiązań i generowaniem dalszych zaległości finansowych wobec wierzycieli?”

III CZP 62/19

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sytuacji złożenia wniosku o umorzenie postępowania przez wierzyciela bez wskazania, że nastąpiło to na skutek spłaty zobowiązania przez dłużnika w trybie art. 825 pkt 1 k.p.c. do 31 grudnia 2018 r. i wydaniu przez Komornika sądowego postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego po dniu 31 grudnia 2018 r., do rozstrzygnięcia w zakresie kosztów postępowania egzekucyjnego znajdzie zastosowanie przepis

art. 29 ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych, czy też przepis art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji?”

III CZP 63/19

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wymagalne zobowiązanie do zapłacenia czynszu najmu pojazdu zastępczego, ciążące na osobie poszkodowanej w wypadku komunikacyjnym, skutkiem którego była niemożność korzystania z własnego samochodu, stanowi szkodę, a poszkodowany posiada wierzytelność z tego tytułu w stosunku do sprawcy wypadku oraz zakładu ubezpieczeń, z którym sprawca związany jest umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem tych pojazdów?”

III CZP 64/19

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1) Czy w postępowaniu o podział majątku dorobkowego, w przypadku ustalenia przez Sąd wartości nieruchomości podlegającej podziałowi bez uwzględnienia obciążenia hipotecznego zabezpieczającego kredyt bankowy na budowę domu na działce będącej własnością byłych małżonków i bez uwzględnienia aktualnej wartości niespłaconego kredytu (zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 26.01.2017 r. – I CSK 54/16) i dokonania przez sąd podziału majątku dorobkowego stron poprzez przyznanie własności

nieruchomości jednemu z byłych małżonków z obowiązkiem spłaty drugiego, w sytuacji gdy kredyt na budowę domu na działce będącą własnością byłych małżonków został udzielony wspólnie byłym małżonkom oraz rodzicom jednego z nich (w celu zwiększenia zdolności kredytowej) stronie, której przyznano własność nieruchomości, i która w okresie pomiędzy ustaniem małżeńskiej wspólności majątkowej a postanowieniem działowym dokonała spłaty części kredytu roszczenie regresowe (z uwagi na treść istniejącego między współkredytobiorcami stosunku prawnego polegającego na sfinansowaniu kredytem budowy domu na działce należącej wyłącznie do byłych małżonków i z uwagi solidarną odpowiedzialność wszystkich kredytobiorców wobec banku kredytującego – art. 376 k.c.) przysługuje wyłącznie wobec byłego współmałżonka w wysokości 1/2 dokonanej spłaty kredytu czy też roszczenie regresowe przysługuje wobec małżonka jedynie w wysokości 1/4 a wobec pozostałych współkredytobiorców po 1/4 dokonanej spłaty kredytu?

2) Czy jeżeli po prawomocności postępowania działowego strona, której w wyniku podziału majątku dorobkowego, przyznano własność nieruchomości wspólnej, dokonała dalszej spłaty całości lub części kredytu, roszczenie regresowe (z uwagi na treść istniejącego między współkredytobiorcami stosunku prawnego polegającego na sfinansowaniu kredytem budowy domu na działce należącej wyłącznie do byłych małżonków i z uwagi solidarną odpowiedzialność wszystkich kredytobiorców wobec banku kredytującego – art. 376 k.c.) przysługuje wyłącznie wobec byłego współmałżonka w wysokości 1/2 dokonanej spłaty kredytu czy też roszczenie regresowe przysługuje wobec małżonka jedynie w wysokości 1/4 a wobec pozostałych współkredytobiorców po 1/4

dokonanej spłaty kredytu?”

III CZP 65/19

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zniszczenie całego budynku mieszkalnego wielolokalowego, w którym ustanowiono odrębną własność jednego z samodzielnych lokali mieszkalnych, powoduje z mocy prawa wygaśnięcie użytkowania wieczystego ułamkowej części gruntu jako prawa związanego z odrębną własnością tego lokalu, powstałego na nieruchomości oddanej w użytkowanie wieczyste we wskazanym zakresie w związku z ustanowieniem odrębnej własności tego lokalu?”

III CZP 66/19

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy obowiązek gminy finansowania oświetlenia ulic, placów i dróg publicznych, znajdujących się na terenie gminy, przewidziany w art. 18 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2004 r. do 3 sierpnia 2015 r.) obejmował także ponoszenie kosztów oświetlenia drogi w takim zakresie, w jakim koszty te wynikały z zaprojektowania i wybudowania urządzeń oświetleniowych o parametrach, jak dla drogi o wyższej kategorii – w sytuacji, gdy droga ta została oddana do użytkowania jako droga o niższej kategorii?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 10/19 – z dnia 25 lipca 2019 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy wyczerpanie trybu określonego ustawą w rozumieniu art. 145 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2017 r., poz. 2344) ma miejsce jeżeli wierzyciel nie złożył w terminie sprzeciwu od odmowy umieszczenia na liście wierzytelności zgłoszonej przez niego wierzytelności?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 12/19 – z dnia 25 lipca 2019 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Elblągu

Osoba, należąca do kręgu spadkobierców ustawowych, na rzecz której spadkobierca legitymujący się stwierdzeniem nabycia spadku, rozporządził prawem należącym do spadku, nie nabyła tego prawa, jeżeli rzeczywistym spadkobiercą jest dziecko spadkodawcy, w chwili otwarcia spadku już poczęte, które urodziło się żywe (*nasciturus*).

III CZP 14/19 – z dnia 25 lipca 2019 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

W sprawie o podział majątku wspólnego małżonków, obejmującego nieruchomości obciążoną hipoteką zabezpieczającą udzielony małżonkom kredyt bankowy, sąd – przyznając tę nieruchomość na własność jednego z nich – ustala jej wartość z pominięciem wartości obciążenia hipotecznego, chyba że zachodzą istotne powody przemawiające za jego

uwzględnieniem. postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 15/19 – z dnia 25 lipca 2019 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Na zarządzenie przewodniczącego, wzywające stronę do wniesienia zaliczki na wydatki związane z przeprowadzeniem dowodu z opinii biegłego, przysługuje zażalenie (art. 394 § 1 pkt 9 w zw. z art. 398 k.p.c.).

III CZP 16/19 – z dnia 25 lipca 2019 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

„Czy w sprawie wszczętej z urzędu o ustanowienie kuratora dla osoby niepełnosprawnej do reprezentowania tej osoby w innej sprawie cywilnej, Sąd może bez wniosku ustanowić pełnomocnika z urzędu celem reprezentowania tej osoby?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 17/19 – z dnia 25 lipca 2019 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Szczecinie:

„Czy określony w art. 38g ust. 2 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (t.j.: Dz.U.2017.1153) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 26 czerwca 1997 r. o zmianie ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. 1998.59.375) sześciomiesięczny termin do wystąpienia na drogę sądową jest zachowany również w sytuacji, w której oparte na treści przepisu art. 38a ust. 4 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania roszczenie o wypłatę odszkodowanie nie było przedmiotem postępowania regulacyjnego wszczętego przez kościelną osobę

prawną na podstawie art. 34a ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej (t.j.: Dz.U.2014.1889), natomiast podmiot zobowiązany do wypłaty odszkodowania na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1999 r. w sprawie określenia państwowych jednostek organizacyjnych oraz jednostek samorządu terytorialnego, z których mienia mogą być wyłączone nieruchomości zamienne, oraz określenie państwowej jednostki organizacyjnej, na którą może być nałożony obowiązek zapłaty odszkodowania na rzecz osób prawnych kościołów, innych związków wyznaniowych i krajowych organizacji międzykościelnych, które zgłosiły roszczenia do Międzykościelnej Komisji Regulacyjnej (Dz. U.1999.53.552), został dopozwany w procesie już po upływie wspomnianego sześciomiesięcznego terminu?

– czy wynikające z treści art. 34a ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 1995 r. o stosunku Państwa do Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego w Rzeczypospolitej Polskiej roszczenie o nieodpłatne przekazanie na własność nieruchomości lub ich części będących uprzednio własnością Wschodnioniemieckiego Stowarzyszenia Adwentystów Dnia Siódmego (Ostdeutsche Verband der Gemeinschaft der Siebenten-Tags-Adventisten),

reprezentowanego przez Środkowoniemieckie Towarzystwo Nieruchomości, spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (Mitteldeutsche Grundstücksgesellschaft mit beschränkter Haftung), przysługuje którejkolwiek z kościelnych osób prawnych wymienionych w art. 4 ust. 2 tej ustawy?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 18/19 – z dnia 25 lipca 2019 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie

Wierzytelność podlega wpisowi na listę wierzytelności w zgłoszonej wysokości także wtedy, gdy wierzyciel kwestionując wzajemną wierzytelność upadłego zgłosił zarzut ewentualny, że chce skorzystać z prawa potrącenia (art. 96 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze – jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 233 ze zm.).

III CZP 19/19 – z dnia 25 lipca 2019 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Połączenie przez przejęcie spółek prawa handlowego na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h., którego dalszym następstwem jest przejście na spółkę przejmującą udziałów w użytkowaniu wieczystym, nie jest zbyciem nieruchomości w rozumieniu art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa (jedn. tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 2267).

III CZP 11/19 – z dnia 8 sierpnia 2019 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

Artykuł 63 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 61, ust. 1, pkt 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (jedn. tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 380 ze zm.) nie stanowi przepisu zawartego w ustawie szczególnej w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju

(jedn. tekst: Dz. U. z 2018 r., poz. 1235).

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 9/19

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przy obliczaniu miesięcznego terminu do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia, o jakim mowa w art. 55 § 1 k.p.k., uwzględnić należy także zasadę wyrażoną w art. 123 § 1 k.p.k., czy też przy jego obliczaniu zasada ta jest wyłączona, a termin ten obliczany jest wyłącznie z uwzględnieniem treści § 2 i 3 ostatniego z przywoływanych przepisów?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 624/17 – wyrok z dnia 20 lutego 2019 r.

W wypadku przyjęcia w wyroku sądu pierwszej instancji kwalifikacji prawnej przypisanego czynu, która nie uzasadniałaby prowadzenia postępowania przygotowawczego w formie dochodzenia, apelację od takiego orzeczenia rozpoznaje sąd odwoławczy w składzie trzech sędziów (art. 29 § 1 *in principio* k.p.k.), nawet jeżeli postępowanie przygotowawcze, w świetle kwalifikacji czynu przyjętej w akcie oskarżenia, mogło toczyć się w formie dochodzenia (arg. z art. 449 § 2 k.p.k.).

II KO 47/18 – postanowienie z dnia 26 lutego 2019 r.

1. Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284) nie przewiduje obowiązku państwa-strony wzruszenia prawomocnego orzeczenia w sytuacji, gdy w wyroku Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdził, że zostało ono wydane z naruszeniem postanowień Konwencji. Nie przesądza ona również rodzaju środków prawnych, jakie powinny być podjęte w celu wykonania wyroku tego Trybunału. Art. 41 Konwencji wskazuje jedynie na konieczność zadośćuczynienia pokrzywdzonej stronie w takim zakresie, w jakim prawo państwa nie daje podstawy do przywrócenia stanu poprzedniego (sprzed naruszenia – *restitutio in integrum*).

2. Potrzeba wznowienia postępowania karnego wynikająca z rozstrzygnięcia organu międzynarodowego działającego na mocy umowy międzynarodowej ratyfikowanej przez Rzeczpospolitą

Polską (art. 540 § 3 k.p.k.) zachodzi wtedy, gdy przedmiot rozstrzygnięcia Trybunału dotyczy głównego nurtu procesu, a charakter i zakres stwierdzonych w jego toku uchybień w istocie podważa słuszność merytorycznego rozstrzygnięcia. Potrzeba wznowienia w związku z orzeczeniem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka zajdzie wówczas, gdy poczynione zostaną ustalenia, że stwierdzone przez Trybunał naruszenie przepisów Konwencji mogło mieć wpływ na treść orzeczeń sądów krajowych zapadłych w toku prawmocnie zakończonego postępowania karnego objętego wnioskiem o wznowienie.

3. Stwierdzone w wyroku Trybunału naruszenie prawa do "sądu ustanowionego ustawą" (art. 6 ust. 1 Konwencji) przez nieprawidłowe wyznaczenie sędziego do składu orzekającego, jeżeli nie jest powiązane z brakiem niezawisłości czy bestronności sędziego, nie daje podstawy do wznowienia postępowania karnego.

III KZ 47/18 – postanowienie z dnia 21 marca 2019 r.

Postanowienie odmawiające warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wydane w postępowaniu wykonawczym (art. 152 § 1 k.k.w.), uwzględniając jego istotę i skutki z niego wynikające, należy do kategorii orzeczeń, które można wzruszyć w drodze wznowienia postępowania. Wniosek o wznowienie postępowania zakończonego tego rodzaju orzeczeniem jest niedopuszczalny jedynie wówczas, gdy oparto go na podstawie *propter nova* (art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.).

V KK 9/19 – postanowienie z dnia 2 kwietnia 2019 r.

Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2018 r., poz. 405 ze zm.) w zakresie, w jakim nakazuje umieszczać w rejestrze publicznym dane o osobach, które popełniły przed wejściem w życie tego aktu prawnego określone w nim przestępstwa, nie spełnia wymogu zgodności z zasadami *lex retro non agit* oraz *nullum crimen (nulla poena) sine lege anteriori*, określonymi w art. 1 § 1 k.k. Takich wątpliwości nie nasuwa umieszczenie danych wskazanych osób w rejestrze z dostępem ograniczonym, z uwagi na jego niepubliczny charakter, który pozwala na przyjęcie, że taki wpis nie jest równoważny ze stosowaniem środka represji karnej.

IV KK 653/18 – wyrok z dnia 10 kwietnia 2019 r.

Przewidziana w art. 241 § 2 k.k. odpowiedzialność karna nie jest uzależniona od tego, czy dana osoba była obecna na rozprawie prowadzonej z wyłączeniem jawności ani od tego, czy była pouczone w trybie art. 362 k.p.k.

V KK 173/18 – wyrok z dnia 25 kwietnia 2019 r.

Sąd wymierza na podstawie art. 37b k.k. jednocześnie dwie odrębne kary, tj. krótkoterminową karę pozbawienia wolności oraz karę ograniczenia wolności, które są wykonywane kolejno. W wypadku orzekania o karze łącznej, przepisy art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 87 § 1 k.k. w odniesieniu do tych kar nakładają obowiązek połączenia ich węzłem jednej kary, jeżeli karę pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności wymierzono również za inne przestępstwo pozostające w zbiegu.

III KK 78/18 – postanowienie z dnia 9 maja 2019 r.

Realizacja znamienia „urządza” (art. 107 § 1 k.k.s.) wymaga podjęcia czynności związanych ściśle z organizowaniem gry hazardowej.

II KZ 14/19 – postanowienie z dnia 15 maja 2019 r.

Określony w art. 100 § 4 k.p.k. tryb doręczania postanowień z urzędu nie dotyczy postanowień prawomocnych. Zatem, prawomocne postanowienie o utrzymaniu w mocy postanowienia o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego nie podlega doręczeniu z urzędu, nawet gdy strona nie była obecna przy jego ogłoszeniu. Zaskarżenie kasacją takiego orzeczenia wymaga złożenia w terminie zawitym 7 dni od daty jego ogłoszenia wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem, a następnie – w terminie 30 dni od daty doręczenia takiego orzeczenia – wniesienia kasacji (art. 524 § 1 k.p.k.).

PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

III UZP 9/19

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego

„Czy sprawy o należności z tytułu nieopłaconych składek i wysokość zadłużenia mieszczą się w kategoriach spraw wymienionych w § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (j.t.: Dz. U. z 2018 r., poz. 265), czy też są sprawami o charakterze majątkowym, niemieszczącymi się w kategoriach spraw wymienionych w § 9 ust. 2 tego rozporządzenia, w których stawkę wynagrodzenia radcy prawnego ustala się w oparciu o § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, tj. uwzględniając wartość przedmiotu sprawy?”

**PYTANIA PRAWNE DO IZBY KONTROLI NADZWYCZAJNEJ
I SPRAW PUBLICZNYCH**

I NOZP 2/19

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w toczącym się przed Sądem Najwyższym postępowaniu odwoławczym od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa jest dopuszczalne zastosowanie zabezpieczenia, w szczególności obejmującego wstrzymanie wykonalności lub skuteczności zaskarżonej uchwały, na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 1360 z późn. zm.)?”

I NSNZP 1/19

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy oddalenie przez Sąd Najwyższy kasacji wniesionej od orzeczenia sądu powszechnego, od którego została następnie wniesiona rozpoznawana skarga nadzwyczajna, oznacza, że Sąd Najwyższy oddalając kasację wydał orzeczenie w "toku postępowania" w rozumieniu art. 94 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym, a w konsekwencji, że Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę nadzwyczajną wniesioną w takiej sytuacji procesowej w składzie 5 sędziów Sądu Najwyższego orzekających w Izbie

Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych oraz 2 ławników Sądu Najwyższego, czy też, zgodnie z treścią art. 94 § 1 tej ustawy – w składzie 2 sędziów Sądu Najwyższego orzekających w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych oraz 1 ławnika Sądu Najwyższego?”

I NSNZP 2/19

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy skarga nadzwyczajna jest środkiem zaskarżenia względnie subsydiarnym czy też bezwzględnie subsydiarnym, którego dopuszczalność uzależniona jest od uprzedniego wyczerpania możliwości skorzystania przez uprawnionego z innych nadzwyczajnych środków zaskarżenia orzeczenia?

2. Czy najbliższym członkom rodziny poszkodowanego, który w wyniku czynu niedozwolonego doznał ciężkiego i trwałego rozstroju zdrowia, przysługuje roszczenie o zadośćuczynienie pieniężne z tytułu naruszenia ich własnego dobra osobistego na podstawie art. 448 w zw. z art. 24 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (tekst jedn.: Dz. U. 2019 r., poz. 1145), czy też – w przypadku uznania, że nie istnieje dobro osobiste w postaci więzi rodzinnych – najbliższym członkom rodziny poszkodowanego przysługuje roszczenie o zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę na podstawie art. 445 § 1 Kodeksu cywilnego lub art. 446 § 4 Kodeksu cywilnego?

3. Czy sąd może odmówić przyznania zadośćuczynienia za krzywdę najbliższemu członkowi rodziny osoby, która w wyniku czynu niedozwolonego doznała ciężkiego i trwałego rozstroju

zdrowia, jeżeli najbliższy członek rodziny w związku z zaistniałym zdarzeniem zrezygnował z utrzymania więzi rodzinnych?”

**UCHWAŁA IZBY KONTROLI NADZWYCZAJNEJ
I SPRAW PUBLICZNYCH**

**I NSZP 1/19 – z dnia 9 lipca 2019 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie VII Wydział
Gospodarczy**

**Nałożenie na koncesjonariusza kary pieniężnej
za nieprzestrzeganie obowiązku wynikającego z koncesji (art. 56,
ust. 1, pkt 12 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo
energetyczne, Dz. U. 2018 r., poz. 755 ze zm.) jest dopuszczalne
także wtedy, gdy obowiązek ten można zrekonstruować z przepisów
powszechnie obowiązującego prawa dotyczących działalności
koncesjonowanej.**